

Misna slavlja i župni oglasi

Pon, 10. veljače	18 Po nakani na čast bl. Alojzija Stepinca
Utorak, 11. veljače	18 Na čast Gospi od Čudesa za duhovno i tjelesno zdravlje; + Ana Marković; Miodrag Žilić GOSPA LURDSKA
Sri, 12. veljače	18 Po nakani (al)
Čet, 13. veljače	18 Po nakani (al)
Pet, 14. veljače	18 + Zdravko Božičević
Sub, 15. veljače	18 + Stjepan, Antonija i ob. Grdić
Dan Gospodnji 6. NKG 16. veljače	10 SVETIŠTE: Misa za narod i blagoslov s Presvetim. 12 CEROVNIK: Po nakani (al) 16 SKRADNIK: Po nakani (al)

**Ukupno je u 2019.
godini prikupljano
25 540 kg čepova.**

- 1. ŽUPNA KATEHEZA** – održava se samo na nedjeljnim i blagdanskim misama.
- 2. STEPINČEVO** – župa bl. Alojzija Stepinca u Kućiniću – Ogulinu 2 slavi u ponedjeljak 10. veljače svog nebeskog zaštitnika. Misi u 17 sati predvodi gvardijan franjevačkog samostana franjevaca trećoredaca glagoljaša u Odri fra Branko Lovrić.
- 3. GOSPA LURDSKA** je u utorak, 11. veljače. To je **Dan bolesnika**. Molimo za njih...
- 4. SV. VALENTIN** suzaštitnika župe Josipdol slavi se u petak 14. veljače. Misno slavlje u 11 sati predvodi domaći župnik Josipdola i Tounja i ogulinski dekan dr. Željko Blagus.
- 5. CEROVNIČKE ŽRTVE** – molitva na groblju u Josipdolu na Valentinovo poslije mise.
- 6. RIM** – zahvalno biskupijsko hodočašće (16. - 21. veljače) okupilo je 130 hodočasnika.
- 7. ČEPOVI** - skupljamo plastične čepove za liječenje djece. Ne bacajte čepove...
- 8. DOPRINOS:** – za crkvu: *Oštarije 200 kn; Cerovnik 150 kn. Mežnarija: Oštarije 50 kn; Cerovnik 70 kn. Za uzdržavanje svećenika: dar prema mogućnosti obitelji. Hvala.*

Župa Oštarije	IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa Cerovnik	IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

Poruka Svetoga Oca Franje za XXVIII. svjetski dan bolesnika

»Dođite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni i ja ću vas odmoriti« (Mt 11, 28)

Na ovaj XXVIII. svjetski dan bolesnika Isus upućuje taj poziv bolesnima, potlačenima i siromašnima koji su svjesni toga da u potpunosti ovisi o Bogu i da, stenjući pod teretom životnih jada, trebaju njegovo ozdravljenje. Onima koji žive u tjeskobi zbog svojega stanja krhkosti, boli i slabosti, Isus Krist ne nameće zakone nego pruža svoje milosrđe, odnosno samoga sebe kao onoga koji ima moć ozdraviti i pridići. Isusov se pogled spušta na ranjenog čovjeka. Njegove oči vide, opažaju jer mu pogled prodire duboko u čovjekovo srce. Taj pogled nije ravnodušan, nego se zaustavlja i prihvaća čitavog čovjeka, svakog čovjeka u njegovu zdravstvenom stanju, ne odbacujući nikoga, pozivajući svakog pojedinca poziva da uđe u njegov život kako bi iskusio nježnost. Zašto Isus gaji te osjećaje? Zato što je on sâm postao krhak, iskusio je ljudsku patnju te je i sam primio utjehu od Oca. Naime, samo onaj tko osobno doživi to iskustvo moći će tješiti druge. Postoje razni oblici teških patnji: neizlječive i kronične bolesti, psihičke bolesti, bolesti koje zahtijevaju rehabilitaciju ili palijativnu skrb, razni oblici invaliditeta, bolesti koje pogađaju djecu ili starije osobe... U takvim situacijama kadikad nedostaje čovjekoljublja i zato, da bi njihovo ozdravljenje bilo cjelovito, ukazuje se potreba za personaliziranim pristupom bolesnicima povezujući *medicinsku skrb s brigom o osobi*. U bolesti osoba osjeća da joj je ugrožen ne samo tjelesni integritet, nego i relacijska, intelektualna, afektivna i duhovna dimenzija njezina života te, stoga, osim terapije i podrške, očekuje njegu i pažnju, riječju – ljubav. Uz svaku bolesnu osobu je i njezina obitelj koja i sama pati i kojoj je potrebna podrška i utjeha. Mariji, Zdravljju bolesnih, povjeravam sve one koji nose teret bolesti.

pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa.ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC
047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com
9. veljače 2020. • 5. NKG • God. XI. • br. 6 (493)

Apostolsko pismo *Aperuit illis* - Nedjelja Božje riječi 3. dio

8. “Putovanje” Uskrsloga s učenicima iz Emausa završava objedom. Tajanstveni Putnik prihvaća ustrajnu zamolbu koju mu upućuju dvojica učenika: »Ostani s nama jer zamalo će večer i dan je na izmaku!« (Lk 24, 29). Sjedaju za stol, a Isus uzima kruh, blagoslivlja ga, lomi i pruža im. U tom trenutku im se otvaraju ga oči i oni ga prepoznaju (usp. r. 31).

Iz toga prizora jasno razabiremo koliko je neraskidiva veza između Svetog pisma i Euharistije. To je ono što uči Drugi vatikanski sabor: »Crkva je uvijek čistila božanska Pisma kao i samo Gospodinovo Tijelo jer ona – iznad svega u svetom bogoslužju – ne prestaje uzimati i vjernicima pružati kruh života sa stola kako Božje riječi tako i Kristova Tijela« (*Dei Verbum*, 21).

Redovito čitanje Svetoga pisma i slavljenje Euharistije omogućuju nam da sebe promatramo kao dio jedne cjeline. Kao kršćani jedan smo narod koji putuje kroz povijest, snažen prisutnošću Gospodina u našoj sredini koji nam govori i hrani nas. Dan posvećen Bibliji ne želi biti “jednom na godinu”, nego jednom za čitavu godinu, jer nam je prijeko potrebno rasti u dobrom poznavanju i ljubavi prema Svetom pismu i Uskrsloga koji ne prestaje lomiti riječ i kruh u zajednici vjernikâ. Zato nam je potrebno ući u prisni odnos sa Svetim pismom; u suprotnom naša će srca ostati hladna, a oči zatvorene, pogođeni, kakvi već jesmo, bezbrojnim oblicima sljepoće.

Sveto pismo i sakramenti neraskidivo su povezani. Kad se u sakramente uvodi i kad ih se prikazuje u svjetlu Božje riječi, oni se sve zornije pokazuju kao cilj hoda kojim sâm Krist otvara ljudima pamet i srce da prepoznaju njegovo spasiteljsko djelovanje. Uvijek bismo, i u vezi s tim, trebali imati na umu učenje iz Knjige Otkrivenja u kojoj se uči da Gospodin stoji na vratima i kuca. Ako tko poslušna njegov glas i otvori mu, On ulazi da večera s njim (usp. 3, 20). Krist Isus kuca na naša vrata riječima Svetoga pisma. Ako slušamo i otvorimo vrata uma i srca, tada ulazi u naš život i ostaje s nama.

9. U Drugoj poslanici Timoteju, koja na stanoviti način predstavlja njegovu duhovnu oporuku, sveti Pavao preporučuje svome vjernom suradniku da se neprestano utječe Svetom pismu. Apostol je uvjeren da »sve Pismo bogoduho, korisno je za poučavanje, uvjeravanje, popravljavanje, odgajanje u pravednosti« (3, 16). Ta Pavlova preporuka Timoteju predstavlja temeljno polazište od kojeg koncilski konstitucija *Dei Verbum* pristupa velikoj temi nadahnuća Svetoga pisma. Iz toga temelja izlaze napose na vidjelo *spasiteljska svrha, duhovna dimenzija i načelo utjelovljenja* Svetoga pisma.

Dozivajući prije svega Pavlovu preporuku Timoteju, u *Dei Verbum* se naglašava da »mora se dosljedno ispovijedati da knjige Pisma čvrsto, vjerno i bez zablude naučavaju

istinu za koju je Bog, htio da radi našega spasenja bude zapisana u Svetim pismima« (br. 11). Budući da ova poučavaju s ciljem spasenja po vjeri u Krista (usp. 2 Tim 3, 15), istine sadržane u njima služe za naše spasenje. Biblija nije zbirka povijesnih knjiga ili vijesti, nego je u potpunosti usmjerena na cjelovito spasenje osobe. Neosporna povijesna ukorijenjenost knjiga sadržanih u svetome tekstu ne smije dovesti do toga da se zaboravi tu prvobitnu svrhu: naše spasenje. Sve je usmjereno tom cilju utkanom u samoj naravi Biblije koja je sastavljena kao povijest spasenja u kojoj Bog govori i djeluje kako bi išao ususret svim ljudima i spasio ih od zla i smrti.

Da bi postiglo tu spasenjsku svrhu, Sveto pismo po djelovanju Duha Svetoga čini to da ljudske riječi napisane na ljudski način postaju Božja riječ (usp. *Dei Verbum*, 12). Uloga Duha Svetoga u Svetome pismu od temeljne je važnosti. Bez njegova djelovanja, uvijek bi vrebala opasnost da ostanemo ograničeni isključivo na pisani tekst. Time bi se lako utrlo put fundamentalističkom čitanju kojega se treba kloniti ako se ne želi izdati nadahnuti, dinamički i duhovni značaj svetoga teksta. Kao što podsjeća Apostol: »slovo ubija, a Duh oživljuje« (2 Kor 3, 6). Duh Sveti, dakle, pretvara Sveto pismo u živu Božju riječ, koju se živi i prenosi u vjeri njegova svetog naroda.

10. Djelovanje Duha Svetoga ne odnosi se samo na oblikovanje Svetoga pisma, nego djeluje i u onima koji Božju riječ slušaju. U tome su smislu poučne riječi koncilskih otaca: Sveto pismo treba »čitati i tumačiti u istom Duhu u kojem je napisano« (*Dei Verbum*, 12). Božja objava dostiže svoju potpunost i puninu u Isusu Kristu; Duh Sveti, međutim, ne prestaje djelovati. Djelovanje Duha ne smije se svoditi samo na božansko nadahnuće Svetoga pisma i njegove različite pisce jer ga se time ograničava. Trebamo, dakle, imati povjerenja u djelovanje Duha Svetoga koji nastavlja na svoj poseban način pružati nadahnuće kad Crkva naučava Sveto pismo, kad ga učiteljstvo autentično tumači (usp. *ibid.*, 10) i kad ga svaki vjernik čini normom svog duhovnog života. U tome smislu možemo razumjeti riječi koje je Isus uputio svojim učenicima kad su mu potvrdili da sada razumiju značenje njegovih prisposoda: »Stoga svaki pismoznamac upućen u kraljevstvo nebesko sličan je čovjeku domaćinu koji iz svoje riznice iznosi novo i staro« (*Mt* 13, 52).

Mučenik vlč. Dragutin Fifka i Cerovničke žrtve 1943. 17. dio

ŽUPNA CRKVA UZAŠAŠĆA ISUSOVA: - Crkvu sv. Martina u Bužah (Vrhovce), koja se spominje u *Urbaru Modruškom* 1486. godine, Radoslav Lopašić smatra župnom crkvom.¹ No, tu crkvu ne možemo smatrati župnom, budući da tada župa Cerovnik nije niti postojala. Cerovničko područje je tada bilo pod patronatom župe Modruš. Mogli bismo s velikim oprezom reći da je spomenuta crkva sv. Martina, u stanovitom smislu, bila filijalna crkva modruške župe. Naime, prve sigurnije podatke o postojanju filijale Cerovnik imamo tek u 17. i 18. stoljeću, ali u svezi s crkvom Sv. Križa, a ne o onoj posvećenoj sv. Martinu. Josip Burić prenosi podatak od Radoslava Lopašića prema kojem je filijalna crkva Sv. Križa u Cerovniku izgrađena oko 1680. godine, a sagradio ju je ogulinski župnik vlč. Juraj Čop, kasnije župnik na Trsatu.² (Isti je dao iznova popraviti i kapelu sv. Martina.³)

¹ *Urbar Modruški*, Radoslav Lopašić (ur.), str. 21 i 51.

² Josip BURIĆ, *Biskupije Senjska i Modruška u XVIII. stoljeću*, str. 121.; *Urbar Modruški*, Radoslav Lopašić (ur.), str. 30.

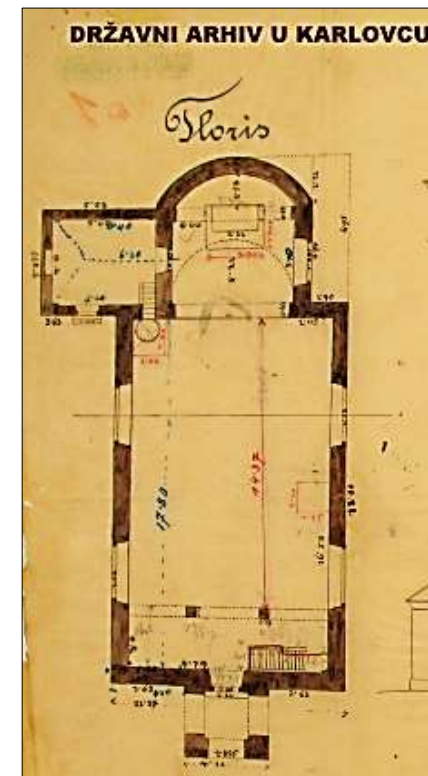
³ *Urbar Modruški*, Radoslav Lopašić (ur.), str. 29.

Prvi najsigurniji podatak o postojanju filijale Cerovnik i filijalne crkve Sv. Križa, koji za sada imamo, datira iz 1733. godine. U *Statusu župa* iz spomenute godine spominje se da župa Modruš, uz filijalu Sv. Antuna Padovanskog nedaleko od župne crkve Presvetog Trojstva, ima i filijalu Sv. Križa u Cerovniku. Isto tako iz zapisnika vizitacije župe koju je obavio biskup Ivan Anton Benzoni 1735. godine znamo da je filijalnu crkvu Sv. Križa posvetio senjsko-modruški ili krbavski biskup Nikola Pohmajević (1718.-1730.) i to u proljeće 1722. godine kada je obilazio ogulinski i brinjski kraj ili 1727. godine prigodom obilaska cijele Senjsko-modruške ili Krbavske biskupije.⁴ Ta crkva Sv. Križa u središtu mjesta Cerovnik ucrtana je i na jozefinskoj karti iz razdoblja 1763.-1786. godine, uz pravoslavnu crkvu „sv. Archangela“ u Munjavi i katoličku crkvu u Vajin Vrh (ne piše kome je posvećena). U župnoj *Spomenici* je također zabilježeno kako je u Cerovniku postojala crkva vjerojatno, još u prvoj polovici 18. stoljeća.⁵

Župnik vlč. Matija (Mate) Barac u odgovoru na Kukuljevićevu anketu 1850. godine spominje dvije crkve u Cerovniku: župnu crkvu „Zastupljenja Gospodina našega Isusa Kersta“ i kapelu, odnosno nekadašnju „farnu“ (župnu) crkvu Uzvišenja Sv. Križa, izgrađenu 1785. godine.⁶ Dakle, to bi bila druga crkva na istom mjestu. Tu crkvu spominje i kroničar vlč. Zdravko Glad u *Spomenici župe Cerovnik* u kojoj stoji zapisano kako su se krajem 19. stoljeća stari živo sjećali, i mlađima često spominjali, da je „pop“ iz Modruša dolazio misiti u Cerovnik u

crkvi koja je kasnije postala župnom crkvom.⁷ Naime, nedugo nakon gradnje druge crkve Sv. Križa, Cerovnik je postao župa 1789. godine pa je time dotadašnja filijalna crkva postala župnom.⁸ Isto tako, vlč. Glad je zapisao da je na starom žrtveniku te crkve bio natpis s godinom „1806.“ U crkvi se, uz glavni oltar Uzašašća Isusova nalazio i oltar sv. Antuna.⁹

Mučnik
župne crkve u Cerovniku

⁴ Josip BURIĆ, *Biskupije Senjska i Modruška u XVIII. stoljeću*, str. 121.; Mile BOGOVIĆ, *Senjsko-modruška ili Krbavska biskupija. Izvješća biskupa Svetoj Stolici (1602—1919)*, str. 42.

⁵ *Spomenica župe Cerovnik*, str. 9.

⁶ Hrvatski povijesni muzej, Zagreb, Dokumentarna zbirka, Inv. br. 21.648.

⁷ *Spomenica župe Cerovnik*, str. 9.

⁸ Mile BOGOVIĆ, *Senjsko-modruška ili Krbavska biskupija. Izvješća biskupa Svetoj Stolici (1602—1919)*, str. 42.

⁹ *Zapisnik Cerkovne blagajne sv. Križa u Cerovniku Početkom god: 1871.*